

דינים הקשורים לסכך של מחצלת

שוע"ר סי' תרכט

ה סיככה בפשתי העץ שלא דך אותן במכתשת ולא ניפץ אותן במסרק כשרה שעדיין ניכרים שהן עץ אבל אם דך אותן במכתשת אע"פ שלא ניפץ אותן במסרק פסולה מדברי סופרים לפי שנשתנית צורתן וכאלו אינן] מגידולי קרקע.

ז מחצלת של קנים ושל קש ושל גמי ושל שיפה בין שהיא חלקה שראויה לשכיבה בין שאינה חלקה אם היא קטנה דהיינו שאין בה אלא כדי שכיבה סתמא עומדת לשכיבה וראויה לקבל טומאה אם ישכב עליה הזב ולפיכך אין מסככין בה אפילו עדיין לא שכב עליה הזב, אלא אם כן עשאה לסיכוך.

ט וכל זה במקום שאין מנהג מבורר בתשמישי המחצלאות אבל במקום שהמנהג של רוב בני העיר להשתמש במחצלאות קטנות לסיכוך מותר לסכך בהן אפילו בסתם מחצלת קטנה, אלא אם כן ידוע שנעשים לשכיבה. ובמקום שמנהג רוב בני העיר להשתמש במחצלאות גדולות לשכיבה כמו שהמנהג הוא במקומות האלו אין מסככין במחצלת גדולה.

יא הסולם יש להסתפק בו אם הוא מקבל טומאה לפי שאין בו בית קבול והרי הוא כשאר כל פשוטי כלי עץ שאינן מקבלין טומאה, או אפשר שהנקבים שהשליבות תקועות בהן הן דומין לבית קבול ולפיכך אין לסכך בו. ולכתחילה יש לזוהר שלא להניחה על גבי הגג כדי להניח עליו הסכך, וכן שלא להניחו על גבי הסכך כדי להחזיקו שלא יפזרנו הרוח. והוא הדין שאין מחזקין ואין מעמידין את הסכך לכתחלה בכל דבר שראוי לקבל טומאה כגון כסא וספסל גזרה שמא יסכך בהן.

יב במה דברים אמורים כשהסיכוך בעצמו מונח על גבי דבר שמקבל טומאה, או שדבר המקבל טומאה מונח על גבי הסכך ממש ומחזיקו, אבל אם הסכך מונח על גבי כלונסאות או על גבי יתידות והן מונחים על גבי דבר המקבל טומאה אין בכך כלום ומותר לעשות כן לכתחלה. ואע"פ שדבר המעמיד ומחזיק את הסכך נסמך על גבי דבר הפסול לסיכוך אין בכך כלום, שהרי כל סוכה שבעולם מעמידי הסכך הן נסמכים על גבי קרקע עולם הפסולה לסיכוך.

יג וכל זה לכתחילה אבל בדיעבד שכבר העמיד את הסכך עצמו בדבר המקבל טומאה מותר לישב בה לכתחלה ... וכן מותר לכתחילה לחבר כלונסאות הסוכה שהסכך מונח עליה לדפנות הסוכה ע"י מסמרים של ברזל או לקשרן בחתיכות בגדים המקבלין טומאה כיון שהסכך עצמו מונח על גבי כלונסאות שאינן מקבלין טומאה וכשרים לסיכוך.

לב ועכשיו בזמן הזה שמסככין הבתים בנסרים שאין בהן שלשה טפחים יש לפסול סוכה המסוככת אפילו בנסרים שאין ברחבן שלשה טפחים משום גזרה שמא ישב תחת תקרת ביתו העשויה מנסרים כאלו. אבל מותר לסכך בנסרים קצרים מאד שקורין (לאטי"ש או שינדלי"ן) שאין דרך לעשות תקרת הבית מנסרים קצרים כאלו. ומכל מקום צריך לזוהר לעשות הסכך עראי וקל בענין שיוכלו הגשמים לירד בתוכו כמו שיתבאר בסי' תרל"א. ולפיכך נהגו העולם שלא לסכך בהן כלל שמא יטעו לסכך בענין קביעות שלא יוכלו הגשמים לירד בתוכו.

שוע"ר סי' תרלב

א היה הסכך כיסוי דק מאד שיש בו אויר הרבה אלא שאין שלשה טפחים אויר במקום אחד ובין הכל צלתו מרובה מחמתו שהסכך היא מרובה מן האויר הרי זו כשרה.

שוע"ר סי' תרלג

א סכך פסול פוסל באמצע בד' טפחים אבל פחות מד' כשרה ומותר לישן תחתיו, מן הצד אינו פוסל אלא בד' אמות אבל פחות מד' אמות כשרה דאמרינן דופן עקומה.

ב אויר בין בגדולה בין בקטנה שוים דבין באמצע בין מן הצד בג' טפחים פסולה ... שהפסיק הסוכה לשתיים ולא נשאר שיעור הכשר סוכה עם דפנות במקום אחד אבל אם נשאר שיעור סוכה במקום אחד המקום ההוא כשר.

